A°. 1841. N°. 74.

ARNHEMSCHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaturdag, is f 5 in de drie maanden.

ZATURDAG 17 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van een tot zes regels f 1,00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 24 maart. Over Trebizonde zijn hier berigten uit Teheran, van 14 februari, ontvangen, meldende: dat de geschillen tusschen Perzië en Engeland geheel zijn beslecht, naardien de shah zich bereid verklaarde om de vesting Gurian, die in den laatsten oorlog door zijne troepen genomen was, terug te geven. Dien ten gevolge zou het Britsche gezantschap onverwijld naar Teheran terugkeeren. (*K. Z.*)

— Er zijn hier koeriers op koeriers aangekomen met de tijding dat te Diar-Bekr, bij de bronnen van den Tigris, in het gebergte en op de vlakte, alles in oproer is; het regiment militie was ontwapend, de civiele en militaire ambtenaren gedood, en aan de oproerige bevolkingen de ontbinding van het Ottomannische rijk verkondigd. De zaak wordt hier als ernstig beschouwd. (*A. Z.*)

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stockholm, 2 april. De versterkte commissie voor de staatsregeling heeft heden, met 41 tegen 38 stemmen, besloten voor te stellen dat, overeenkomstig het nieuwe ontwerp van vertegenwoordiging, de Zweedsche vertegenwoordiging uit twee kamers bestaan zal. De minderheid had eene kamer begeerd die echter (gelijk de Noorweegsche storthing) in zekere gevallen zich in twee afdeelingen zou splitsen, waarvan elke op zich zelve beraadslagen en besluiten zou; terwijl zij bij onderling verschil van gevoelen, zich weder zouden vereenigen, om tot een gemeenschappelijk besluit te komen. Het voorstel dat de leden van den staatsraad het regt zouden bezitten om de beraadslagingen in andere standen dan die waarin zij zitting en stem hebben, bij te wonen, ten einde inlichtingen te geven, werd verworpen. (*Pr. St. Z.*)

DUITSCHLAND.

Ems, 10 april. H. M. de keizerin van Rusland heeft reeds het huis van den heer *Huyn*, de voormalige woning van keizer *Nicolaas* laten huren. Het zal geheel nieuw en zeer luisterrijk worden gemeubleerd, en zoodra het weder zulks toelaat, zal de keizerin hier aankomen. Ook van den keizer verwacht men hier later een kort bezoek. (*Köln. Zeit.*)

PRUISSEN.

Dusseldorp, 10 april. De spoorweg tusschen hier en Elberfeld is reeds zoo ver gevorderd dat heden de tweede sectie, van Erkrath tot Bothwinkel kon worden geopend. De proefritten zijn naar genoegen uitgevallen. (*Dusseld. Z.*)

ENGELAND.

Londen, 11 april. Volgens latere berigten, uit Singapore, was de 26ste januari bepaald tot het in bezit nemen van Hong-Kong door de Engelsche troepen, die zich daarna weder aan boord begeven zouden, totdat voor hunne behoorlijke kasernering op het eiland gezorgd zou zijn, terwijl kapitein *Elliot*, binnen weinige dagen, aan boord eener stoomboot, de rivier van Canton zou opvaren, om zich met den keizerlijken commissaris *Keshen* nader te onderhouden.

Intusschen schijnen deze berigten het vermoeden meer en meer te bevestigen, dat de zaken nog niet geheel vereffend zijn. Althans de proclamatie, den 11den januari, dus drie dagen na het staken der vijandelijkheden, door *Keshen* afgevaardigd, luidt nog zeer oorlogzuchtig. Hij beveelt daarbij de kustbewoners, op zware straffen, de Engelsche vaartuigen niet van levensmiddelen te voorzien, en zegt dat het voortaan onmogelijk is aan deze plunderende en verraderlijke bandieten het drijven van handel toe te staan. Ofschoon dit nu bij later verdrag geschied is, blijkt uit zoodanige taal, dat de Sinesche staatsdienaren daartoe óf door den nood zijn gedrongen, óf dat zij welligt weinig bezwaar in het verbreken der overeenkomst maken zouden, bijaldien zich daartoe eene gunstige gelegenheid opdeed.

Londen, 12 april. De brieven uit Liverpool brengen ons nog altijd niets nieuws nopens het lot van het stoomvaartuig de *President*, en heden werd tot 40 pCt. voor assurantie betaald.

— Eergisteren is op de werf te Pembroke van stapel geloopen de oorlogs-stoomboot *Geyser*, van 1050 tonnen. Zij zal gewapend worden met stukken geschut van het grootste kaliber, en dadelijk uitgerust en in staat gesteld worden om zee te bouwen.

FRANKRIJK.

Parijs, 12 april. Heden zijn in de Kamer der gedeputeerden de beraadslagingen over de wet op de buitengewone en suppletoire crediten, voor de dienst van 1841, aangevangen. De hertog *de Valmy*, die zich tegen het ontwerp verklaarde, trachtte te betoogen dat de mogendheden volstrekt geen acht op de bekende nota van 8 october geslagen hadden, verwonderde zich dat Frankrijk, des niettegenstaande, in vereeniging met die mogendheden handelen wilde, en vroeg of zulks met de vereischte in acht neming der eer en belangen van het rijk geschieden zou. Hierop werd door den minister *Guizot* geantwoord, dat de negotiatiën met ijver werden voortgezet, op het punt waren van haar beslag te erlangen, en ten doel hadden aan Frankrijk de plaats te doen innemen welke daaraan voegde, en den algemeenen vrede te verzekeren, zonder aan de Fransche eer, staatkunde of belangen in het minste te kort te doen. Meer vermogt hij voor het tegenwoordige niet te zeggen.

— De brieven en dagbladen van Madrid houden zich bijna uitsluitend met de zaak van het regentschap bezig, waaromtrent echter nog niets is beslist, ook niet of het levenslang en al dan niet verantwoordelijk wezen zal. De voorstanders van een regentschap uit drie personen bestaande zochten zich, maar met weinig gevolg, aanhang in de provinciën te verwerven. Het getal der senateurs en gedeputeerden, welke denkelijk voor dezen laatsten maatregel stemmen zouden, werd op ongeveer zeventig berekend.

— Volgens brieven uit New-York, zou het sedert lang gekoesterd plan, om de landengte van Panama door te graven, en den Oceaan, door middel van een kanaal, met de Stille Zee te vereenigen, nu eindelijk zijne volvoering naderen, en door eene maatschappij van Franschen en ingezetenen van Grenada volbragt worden, die zich onder de leiding van een Franschen ingenieur, den heer *Alphonse Morel*, gevormd heeft, terwijl het vereischt kapitaal daarvoor reeds was opgenomen.

— De hertog *van Nemours* heeft zich den 8sten april te Toulon, op de stoomboot *le Grondeur*, naar Algiers ingescheept. Nog twee andere stoomschepen en eene korvet zijn, waarschijnlijk ook met troepen, uit genoemde Fransche zeehaven naar dezelfde bestemming vertrokken. De krijgsverrigtingen in de Fransche bezitting in Afrika zullen weldra van eenen belangrijken aard worden. Men ziet eerlang tijdingen te gemoet wegens den togt der kolonne van 10,000 man, die met den nieuwen gouverneur-generaal *Bugeaud* aan het hoofd, in de laatste dagen van maart uit de omstreken van Algiers is opgerukt, om Medeah en Miliana te provianderen. De hertog *van Aumale* bevindt zich mede bij deze kolonne.

— Hoewel de jongste berigten uit Sina het tusschen de Engelschen en Sinezen ontstane geschil als vereffend kunnen doen beschouwen, schijnt echter de minister van marine voornemens te wezen verscheiden zware oorlogschepen naar die afgelegen oorden te zenden, met oogmerk, zoo men zegt, om te onderzoeken of het mogelijk ware met de Sinezen handelsbetrekkingen aan te knoopen. De handel der Fransche kooplieden met Sina is ook tot heden genoegzaam niets beteekenend geweest, weshalve het te wenschen ware, dat onze reeders hunne pogingen tot dat doel aanwendden. Doch het gouvernement behoorde hun daartoe aanmoediging te verleenen, waardoor de moeijelijkheden konden worden overwonnen, welke deze nieuwe handelstak oplevert.

Parijs, 13 april. Terstond nadat de minister *Humann* gisteren het woord had gevoerd, heeft de heer *Thiers* hetzelve opgenomen, ten einde te betoogen, dat Frankrijk geenszins een *dictator* behoefde, om een regtvaardigen oorlog te voeren, maar dat er nog moed en nationaal gevoel genoeg onder de menigte gevonden werd, om te mogen verwachten, dat het bestaande bewind op de krachtdadigste wijze zoude worden ondersteund. — Zoo de heer *Thiers* zich daardoor in de meening der liberale oppositie heeft willen herstellen, schijnt hij zijn oogmerk niet te hebben bereikt.

— Te oordeelen naar hetgeen de minister *Guizot* gisteren aan de kamer heeft gezegd, twijfelt men niet, of Frankrijk heeft zich reeds werkelijk verstaan met de verdere mogendheden, ter regeling van de Oostersche aangelegenheden. Heden zijn de beraadslagingen vervolgd. De tegenwoordige minister *Guizot* en de gewezene minister *Thiers* hebben hunne staatkunde weder heftig verdedigd.

De heer *Humann* heeft erkend, dat de dienst der nieuwe geldleening, welke hij voornemens is te sluiten, eene som van 36 millioen jaarlijks vereischt; dit bedrag aannemende, alsdan zou de nieuwe geldleening 760 millioen in 3 pCts. fonds tot den prijs van 75 bedragen.

— Den geheelen dag is eene ontelbare menigte nieuwsgierigen naar het nieuw geopende manufacturen-magazijn *la Ville de Paris* gestroomd; dit huis is op eenen kolossalen voet ingerigt en men heeft berekend dat het tusschen de 5 en 600,000 franken onkosten jaarlijks heeft; er zijn 150 bedienden, honderd commanditaire deelgenooten en het kapitaal bedraagt 7 tot 8 millioen.

— De Zwitsersche buitengewone landdag is den 6den april vergaderd geweest, om het protocol aan te hooren van de zitting, waarin besloten is geworden, om het kanton Aargau te kennen te geven, dat het afschaffen der kloosters in strijd is met de bonds-acte, doch waarbij aan dat kanton tijd wordt gelaten, om deszelfs besluit deswegens nader bekend te maken. Deze bijeenkomst heeft kort geduurd, en de leden zijn daarop, met de gewone pligtplegingen, uiteengegaan.

BELGIE.

Brussel, 14 april. Gisteren avond werd algemeen verhaald, dat de nieuwe ministeriële combinatie mislukt was en dat men geene kans zag om de heeren *Lebeau* en *Rogier* behoorlijk te doen opvolgen. Ten 11 ure schijnt de heer *Nothomb* er nog in geslaagd te zijn om twee ministers voor openbare werken en justitie in de plaats der heeren *Dumon-Dumortier* en *de Cuyper* te vinden. Indedaad vindt men heden in den *Moniteur* tot ieders groote verwondering, de ordonnantiën, waarbij de demissiën der heeren *Lebeau*, *Rogier*, *Leclercq*, *Liedts* en *Mercier* worden aangenomen en het nieuwe ministerie geconstitueerd als volgt: de heeren *de Meulenaere*, buitenlandsche zaken; *Nothomb*, binnenlandsche zaken; *de Briey*, financiën; *Desmaisières*, openbare werken; *van Volxem*, justitie. De generaal *Bu-*

zen blijft minister van oorlog, ten einde het hem door de kamer toegestane krediet van 20 millioen te verantwoorden. De heer *Liedts* is tot gouverneur van Henegouwen benoemd en de heer *Leclercq* hervat zijne functiën van procureur-generaal. De heer *Nothomb* zal te Frankfort als Belgisch gezant bij den Bondsdag vervangen worden, zoodra hij zijn afscheid als zoodanig van de bondsvergadering zal hebben genomen.

— Het gemengde ministerie, want met dien naam bestempelt men het thans tot stand gekomen kabinet, heeft eene soort van geloofsbelijdenis afgelegd in den vorm eener circulaire, welke de nieuwe minister van binnenlandsche zaken, de heer *Nothomb*, aan de gouverneurs der provinciën rigt. Het volgende is daarvan het hoofddenkbeeld: De koning kon niet gedoogen, dat het land bij uitsluiting door katholijken of door liberalen zou worden bestuurd, omdat dit onregtvaardig zoude zijn en omdat buitendien de natie niet in twee kampen kan verdeeld worden. Het is pligt en belang om die verdeeldheid, overal waar zij zich mogt vertoonen, tegen te gaan. Nog is het tijd om een ministerie op de gematigde meeningen te gronden; mogt de tegenwoordige poging mislukken, dan is misschien geen ministerie, dat den middenweg bewandelt, meer mogelijk; maar dan zal het bestuur in handen vallen van de eene of andere partij, welke dan niet in het ware belang des lands, maar in het nadeel der andere partij op het kussen zal blijven tot dat zij door de andere partij in het bestuur zal worden vervangen.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 14 april. Jl. Zaturdag, 10 dezer, is aan de fabrijk van onzen stadgenoot, den heer *Christiaan Verveer*, te water gelaten de ijzeren stoomboot genaamd *Koning Willem II*, toebehoorende aan de nieuwe stoomvaart maatschappij van de heeren *Hop c. s.*, te Rotterdam, zijnde deze stoomboot bestemd om tusschen Rotterdam en Antwerpen te varen. Zij is 140 eng. voeten lang en 20 voeten breed, en voorzien van twee laagdruk-stoomwerktuigen, te zamen van 90 paardenkracht.

Dit is het eerste belangrijke ijzeren schip, hetwelk in Amsterdam is gebouwd.

— Heden werd de algemeene vergadering van de deelhebbers in de Hollandsche ijzeren-spoorweg-maatschappij, in dewelke de heer *Serrurier* het woord voerde, in het locaal Odeon alhier gehouden.

Na het openen der vergadering verzocht de president den heer ingenieur-directeur *F. W. Conrad*, om een verslag te geven van de werkzaamheden van het afgeloopene dienstjaar, waaraan ZEd. voldeed.

In dit verslag maakte ZEd. gewag van den aanvankelijk uiterst goeden uitslag der onderneming, daar van 21 september 1839 meer dan 450,000 reizigers en ongeveer 900,000 Nederlandsche ponden aan goederen waren vervoerd, zonder dat een enkel ongeval was voorgevallen, noch de dienst eenen enkelen dag was gestremd geweest; terwijl de verlenging van den spoorweg tot Rotterdam, waartoe Z. M. concessie verleend heeft, een uitzigt opent, zoo als welligt bij weinige spoorwegen het geval is, daar hierdoor zeven belangrijke steden als vereenigd zullen worden.

Verder bleek onder anderen uit dit verslag, dat het onderhoud van den weg van 15 september 1840 voor rekening van de spoorweg-maatschappij is gekomen; dat de hoogte van den weg daarna op verschillende tijden is opgenomen, en dat daaruit is gebleken, dat er nergens eenige verzakkingen of verschuivingen hebben plaats gehad; dat verder de aanvallingen onder de houten roosterwerken steeds met zorg met het noodige zand ondergestopt zijn gehouden, waardoor de weg langzamerhand tot eene genoegzame vastheid komt; dat verder de locomotieven, zoo wel de 4 Engelsche, als de in de fabrijk van den heer *C. Verveer* vervaardigde, *de Amstel* en *de Vulcanus*, met de beste voldoening gebruikt worden.

Omtrent den te maken spoorweg naar Rotterdam werd vermeld, dat het gedeelte van de aardebaan van het Haarlemsche station door die stad tot aan de Brouwersvaart, ter lengte van 2600 ellen, den 24sten maart ll. was aanbesteed voor de som van *f* 51,400, waarvoor de werkzaamheden met 1o. mei zullen aanvangen; en dat de onteigeningen tot nog toe bij minnelijke overeenkomst hebben plaats gehad.

Reeds bij den aanvang had men ingezien van hoe groot belang het zoude zijn, indien de beide stations meer in de nabijheid der steden Haarlem en Amsterdam waren; waartoe dan ook pogingen in het werk gesteld werden. Bij deze beide verlengingen was het raadzaam de bijzondere belangen der beide steden in aanmerking te nemen. Met de stad Haarlem werd dan ook hieromtrent al spoedig eene overeenkomst gesloten; met de stad Amsterdam evenwel is dit het geval nog niet, daar er bij de stedelijke regering dezer stad nog bezwaren bestaan, die nog niet schijnen opgelost te zijn; zoodra evenwel eene eindbeslissing aan deze zaak is gekomen, zal onmiddellijk een aanvang gemaakt worden met die verlenging, en zal het stations-gebouw in de nabijheid der stad worden opgerigt.

Na het lezen van dit verslag, hetwelk de goedkeuring der vergadering mogt wegdragen, bragt de president den hartelijksten en welverdienden dank toe aan den heer *Conrad*, aan wiens voortdurenden ijver en zorg men den goeden uitslag der spoorweg-onderneming te danken had.

Daarna werd de balans aan de deelhebbers in de Hollandsche ijzeren-spoorweg-maatschappij ter inzage rondgedeeld, welke algemeen goedgekeurd werd.

Uit deze balance blijkt, dat de inkomsten voortspruitende uit de exploitatie des spoorwegs over 1840 bedragen . . . . *f* 168,833.40

En de gezamenlijke ingekasseerde renten van de belegde gelden, beleeningen en prolongatiën . . . . . . » 69.924.49

Totaal der inkomsten *f* 238.757.79

Waarvan afgetrokken:

a. De winst- en verlies-rekening van 1839 welke gedebiteerd was met *f* 13,923.83½ edoch welk verlies wordt verminderd met de renten, gerekend van af 24 september 1839, zijnde de dag der opening des spoorwegs, tot 31 december daaraanvolgende, van de geldleening van A°. 1838 ten bedrage van *f* 350,000, waarmede destijds de winst- en verlies-rekening provisioneel was belast en nu weder mede te goed gedaan en op gelijkstellings-rekening gebragt » 4,715.28

Blijft alzoo verlies *f* 9,208.55½

Waarbij gevoegd:

b. De onkosten op de exploitatie . . . » 117,866.67½

» 127,075.23

Blijft voor zuivere winst *f* 111,682.56

Welke zuivere winst, geslagen over *f* 2,540,000, te weten:

Primitief ingeschreven . . . *f* 1,300,000

Vergrooting van het kapitaal der maatschappij voor de volgende sectiën *f* 5,200,000 af de aandeelen welke voorloopig niet geplaatst zijn en aan de maatschappij verblijven . » 240,000

f 4,960,000

waarvan is gefourneerd ¼ » 1,240,000

kapitaal *f* 2,540,000

zijnde het kapitaal, waarover de uitdeeling moet geschieden, rendeert *f* 4,39¾ pCt.

Vervolgens restitutie van de in het verleden jaar bijbetaalde gelden tot bekoming van gelijke regten met de toen bestaande deelhebbers, ten gevolge waarvan eene rekening is geopend onder de benaming van *gelijkstellings-rekening*.

Het beloop der bijbetaalde renten heeft bedragen . . . . *f* 98,356.80

waar afgetrokken de hierboven gemelde . . . . . *f* 4,715.28

alsook voor renten, en de premie van de geldleening A°. 1838 tot de geheele aflossing toe, (hebbende deze geldleening gestrekt tot de daarstelling des wegs en om den raad v. A in staat te stellen de onderneming tot stand te brengen) bedragende . . . *f* 13,687.94

f 18.403.22

Blijft . . . *f* 79,953.58

Hetwelk geslagen over het kapitaal van *f* 2,540,000.—, rendeert *f* 3.14¾ pCt. restitutie.

Dien ten gevolge zoude ieder Haarlemmer of doorgefourneerd aandeel voor dividend over 1840 kunnen bekomen, gerekend à *f* 4.36 pCt. . . . *f* 43.60

en voor restitutie van bijbetaalde renten, tot bekoming van gelijke regten . . . » 31.40

te zamen *f* 75.00

Ieder definitief recepis of zoogenaamd Rotterdammer aandeel voor dividend over gestorte *f* 250 geeft *f* 10.90

Restitutie als boven . . . . . » 7.85

te zamen *f* 18.75

welk dividend en restitutie met 1°. juli aanstaande zullen betaald worden.

De leden van den raad van administratie werden daarna bij monde van een der aanwezigen op eene gepaste wijze bedankt, voor den onvermoeiden ijver en de vele zorgen, die zij steeds aan den dag legden, en waardoor zij zooveel tot het welslagen der onderneming bijdroegen.

Amsterdam, 15 april. De buitengewone voorstelling op gisteren avond in den Franschen schouwburg, welke door Z. M. onzen geliefden koning en hoogstdeszelfs zoon Z. K. H. prins *Alexander*, met een bezoek vereerd werd, leverde eenen luisterrijken en genoegelijken feestavond op. De komst van Z. M. (ten 7¾ ure) werd, onder het spelen der volksliederen door het daverend gejuich en handgeklap van het talrijke en aanzienlijke publiek gevierd. De blijdschap den beminden vorst zoo welvarende en wel te vreden in hun midden te zien, stond op het gelaat aller aanwezigen te lezen.

Z. M. de koning benevens Z. K. H. prins *Alexander* zijn gisteren avond ten elf ure naar de residentie teruggekeerd.

— Gisteren had de reeds vroeger aangekondigde zitting van het koninklijk Nederlandsch instituut van wetenschappen, letterkunde en schoone kunsten plaats, welke door de hooge tegenwoordigheid van Z. M. den koning en Z. K. H. prins *Alexander* werd vereerd. Nadat de vorstelijke personen omstreeks ten drie ure aan het lokaal des instituuts door eene commissie, van wege het instituut, plegtig ontvangen en binnengeleid waren, opende de algemeene voorzitter, de hoogleeraar *J. Bosscha*, de vergadering, waarna door den algemeenen secretaris, den hoogleeraar mr. *C. A. den Tex*, de naamlijst der leden en correspondenten der vier klassen werd voorgelezen. Hierop vatte de algemeene voorzitter het woord weder op en schetste in korte trekken den aard en de inrigting des instituuts, daarbij de bijzonderheid herinnerende, dat 's konings vader het instituut met een bezoek vereerde den eersten dag na hoogstdeszelfs inhuldiging tot souvereinen vorst, en hetzelve nu even zoo de eer van Zr. Ms. tegenwoordigheid genoot, de eerstemaal dat hoogstdezelve na zijne inhuldiging deze stad bezoekt.

Vervolgens traden achtereenvolgens als sprekers op: de hoogleeraar *T. Roorda*, lid van de 3de en thans voorzittende klasse, die een betoog voordroeg over de noodzakelijkheid van het aanleeren en de kennis der Javaansche taal voor de ambtenaren op Java, wier betrekking het medebrengt om in gedurige aanraking met de inboorlingen te komen. De ongeschiktheid van de Maleische taal tot dit einde werd daarbij bijzonder aangetoond.

De heer *Jb. de Vos Willz.*, lid en secretaris der 4de klasse, hield eene voordragt waarin de spreker betoogde hoezeer de ondersteuning en bescherming van regeringen reeds van de tijden der Grieken af den bloei der kunsten ten allen tijde bevorderd heeft, en hoe ook in onzen tijd die ondersteuning van staatswege, vooral voor die vakken van kunst, zoo als historieschilderen en beeldhouwkunst, welke uit den aard der zaak in de aanmoediging van bijzondere personen geenen voldoenden steun kunnen vinden, onmisbaar is; hierop besloot de spreker zijne voordragt met zijne hulde te brengen aan den zoo fijnen kunstzin van Z. M., wiens paleizen met voortbrengselen van echte kunst versierd zijn, en de kunsten bij voortduring in hoogstdeszelfs bescherming aan te bevelen.

Als spreker van de 1ste klasse trad de hoogleeraar *C. G. C. Reinwardt* op, die een betoog voordroeg over het hoog belang van de natuurkundige wetenschappen, en de onmisbare toepassing van dezelve op het maatschappelijk leven.

Eindelijk sprak de hoogleeraar mr. *D. J. van Lennep*, namens de 2de klasse, eene korte en krachtige rede uit, over het gewigt van de geschiedenis van de abdy en het slot van Egmond, over de noodzakelijkheid om de overblijfselen van de graven der vorsten uit dat huis zoo veel mogelijk te herstellen en te bewaren, daarbij bijzonder het woord tot Z. M. rigtende, om tot het herstel van de overgeblevene gedenkteekens van vorsten mede te werken, onder welke ook voorzaten van hoogstdenzelven zijn.

Na deze voordragten werd deze belangrijke vergadering, waarbij de heer staatsraad gouverneur der provincie, de heeren staatsraad burgemeester, wethouderen

en eenige raden, benevens andere hooge genoodigden tegenwoordig waren, met eene gepaste korte toespraak door den voorzitter gesloten. NB. Het instituut kost ons ƒ16,500.

's Gravenhage, 13 april. Men verneemt dat de eerste zitting van de Tweede Kamer, op dingsdag aanstaande, den 20sten dezer, des namiddags ten twee ure, zal gehouden worden, en dat de werkzaamheden der Kamer alsdan zullen worden hervat.

— Z. M. heeft bepaald, dat de traktementen van de militaire geneeskundigen, die bij de korpsen dienst doen, ook daarbij uitbetaald en op monsterrollen derzelve berekend zullen worden; dat bij ampliatie en alteratie zoo van de bepalingen, vervat in het reglement op de pensioenen en gagementen der landmagt, vastgesteld bij het besluit van den 21sten februari 1837 (*Staatsblad* n°. 4), als van die, voorkomende in het besluit van den 8sten november 1837, n°. 87, aan de betrekkingen van *inspecteur van de geneeskundige dienst bij de landmagt, en van eersten officier van gezondheid* der 1ste en 2de klasse het pensioen wordt toegekend, overeenkomstig de militaire rangen, waaraan die betrekkingen respectivelijk zijn geassimileerd; dat, met intrekking van de daaromtrent vroeger bestaande vergunning, aan de militaire geneeskundigen, voor zoolang zij in active dienst zijn, het uitoefenen van de burger-praktijk uitdrukkelijk wordt verboden; dat mitsdien de bepaling, vastgesteld in art. 34 van het besluit van 20 maart 1817, n°. 74, welke voorloopig was geschorst, op nieuw van kracht verklaard wordt met dien verstande evenwel, en met wijziging, in zoo verre, dat de militaire geneeskundige geene consultatiën of belangrijke heelkundige operatiën bij de ingezetenen zal mogen waarnemen, dan alleen in de gevallen, dat hij daartoe door den burgerlijken genees- of heelkundige zelven geroepen wordt; dat het recept of voorschrift, hetwelk de uitkomst is van de gehouden consultatie, steeds door den burgerlijken geneeskundige zal moeten worden opgemaakt en geschreven; dat de rangen van inspecteur en eerste officieren van gezondheid gegeven zullen worden naar keuze en niet naar ouderdom van dienst, en deze keuze alleen gegrond zal zijn op wetenschappelijke verdiensten en personele hoedanigheden; en dat overigens de wijze van bevordering van het verdere personeel van de geneeskundige dienst, op voorstel van het departement van oorlog, nader door den koning zal worden geregeld.

— Ten einde de uitgaven der schatkist, zoo veel mogelijk, te verminderen, heeft Z M. de koning bepaald, dat de generale staf van het leger, op den voet van vrede, zal bestaan uit 1 generaal-majoor; 2 kolonels; 4 luitenant-kolonels; 4 majoors; 4 kapiteins van de 1ste klasse, 4 van de 2de en 4 van de 3de, en 10 1ste luitenants. — Deze officieren zullen, met den 16den april, de fourage genieten, welke voor de officieren van hunne rangen bij de kavallerie is bepaald. Daarentegen worden de extra-rations fourage afgeschaft. De tractementen zullen respectivelijk bedragen ƒ5500, ƒ4500, ƒ3400, ƒ3000, ƒ2400, ƒ2000, ƒ1600 en ƒ1400.

's Gravenhage, 14 april. Men verneemt, dat Z. M. vergunning verleend heeft tot het oprigten eener christelijke afgescheidene gemeente te Rotterdam.

— Nog verneemt men, dat Z. M. aan den luitenant ter zee der tweede klasse *D. A. de Neijn van Hoogwerff*, thans op non-activiteit zijnde, vergund heeft, om zich ter koopvaardij te begeven.

Haarlem, 15 april. Den 20sten dezer zal eene groote bijeenkomst van de zang-vereeniging der maatschappij ter bevordering van de toonkunst, te Leiden gehouden worden. — Den 7den mei zal te Utrecht een huishoudelijk muziekfeest van de afdeeling der genoemde maatschappij gegeven worden.

Eindhoven, 13 april. Zoo wel als men te 's Bosch, Breda en Tilburg groote toebereidselen maakt om Z. M. onzen geëerbiedigden koning in hun midden te ontvangen, hebben dergelijke toebereidselen niet minder plaats in het stadje Eindhoven, alwaar Z. M. op het einde dezer maand verwacht wordt.

Groningen, 12 april. Naar men verneemt, heeft Z. M. den heer mr. *J. F. L. Gregory*, advocaat-generaal bij het provinciaal geregtshof van Drenthe, benoemd tot referendaris bij het ministerie van justitie, in plaats van wijlen mr. *A. W. van Appeltere.*

ARNHEM, 16 *april.*

Naar wij vernemen, moet de heer *Rienks*, door de regtbank van Groningen tot twee jaren gevangenis veroordeeld als schrijver van het stukje *Iets*, enz, in den *Volk der Vrijheid*, van dat vonnis hebben geappelleerd. Wij vleijen ons echter dat deze zaak niet verder loopen zal. De koning, overtuigd dat de waardigheid der dynastie bij dergelijke vervolgingen niet kan winnen, en zijne regering liever met blijken van edelmoedigheid willende openen, zou, naar men ons verzekerde, gezind zijn, zoo van deze als van de vroegere straffen tegen den uitgever en de redacteuren van het dagblad uitgesproken, gratie te verleenen.

Mengelwerk.

Eenige bedenkingen aangaande de laatste besluiten van pensioenering en bevordering bij het leger.

(*Ingezonden.*)

Moeijelijk voorwaar is de taak van een gouvernement 't welk zijn leger van eenen kostbaren, omslagtigen, aan personeel overvloedigen staat van oorlog tot een' eenvoudigen, bekrompen staat van vrede moet terug brengen. Die taak wordt nog ingewikkelder, wanneer juist op dat tijdstip eene nieuwe regering is aangetreden, waarvan het hoofd in deszelfs daden aantoont, het spoor der vorige in vele opzigten te willen verlaten.

Onder den vorigen koning was het avancement bij het leger geheel volgens de ancienneteits-lijst der officieren geregeld; slechts in zeer enkele gevallen maakte de koning gebruik van het hem toekomend regt van het ⅓ der avancementen naar keuze of willekeur uitgedeelen. Met onbezweken geduld moest men dus zijne beurt afwachten om bevorderd te worden, en het moet, helaas! worden erkend, noch uitstekende talenten, noch bijzondere ijver, noch jeugdig vuur en dapperheid waren vermogend, den officier, die door alle deze gaven, of eenige daarvan uitmuntte, éénen dag vroeger te doen avanceren of vóór zijne beurt eenen stap hooger op de militaire rang-ladder te doen maken. Het gereserveerde ⅓ van Z. M. was een denkbeeldig iets geworden. Officieren, die, op het vernemen van de mogelijkheid om, door een gelukkig doorgestaan examen, buiten beurts bevordering te verkrijgen, met inspanning en ijver aan het werk waren gegaan, pakten zoo zachtjes aan hunne boeken, kaarten en instrumenten weder in, toen het duidelijk bleek, dat men ook *dat* buitengewoon middel bij eene eenige proef wilde laten berusten, en zoo trad alles weder spoedig terug tot den ouden slender.

Onder dusdanige omstandigheden kwam de tegenwoordige koning aan de regering, en weldra verspreidde zich het gerucht dat men nu eenen anderen militairen tijdkring was ingetreden, dat er, niettegenstaande de verminderde sterkte van het leger, in weerwil van het overgroot aantal overkomplete officieren, evenwel vooruitzigt voor de jongere bekwamen bestond om bevorderd te worden. Veelvuldige besluiten, bepalingen wegens het avancement der hoofd-officieren en generaals enz. schenen er de bevestiging van te geven. Het koninklijk prerogatief van het ⅓ gedeelte bij voorkeur, hoewel nimmer ingetrokken, werd uitdrukkelijk weder voorbehouden, en onder dusdanige voorteekens was het geheele leger gedurende eenige maanden in gespannen verwachting der dingen die daar komen zouden. Voor de officieren een hoogst gewigtige toestand voorwaar, want men kon zeer goed berekenen dat er veel te veel officieren voor de behoudene korpsen voorhanden waren en er daarenboven geen avancement zijn kon, zonder veelvuldige pensioenen en non-activiteiten. Elk der onderen waande zich zelf nog kras genoeg en betreurde in stilte zijnen buurman wien het zwaard van DAMOCLES boven het hoofd hing. De jongeren op de rang-lijsten dachten, op grond van wezenlijke of vermeende verdiensten, met welgevallen aan de mogelijkheid om in het ⅓ bij voorkeur begrepen te zullen zijn, en velen, uitstekend door ijver, betoonde dapperheid en talenten, schenen in de oogen hunner kameraden daartoe wel in aanmerking te zullen komen. In die hoog gespannen verwachting, in die angstvolle onzekerheid verschijnen op eens de besluiten van bevordering en pensioenen bij de verschillende korpsen der landmagt.

Op iets treffends was men voorbereid, veler bevordering, non-activiteit of pensioen was men verwachtende; maar toch zoo iets, als door die besluiten aan het leger werd kenbaar gemaakt, *dat* overtrof aller verwachting en om met weinige woorden, en behoudens allen eerbied voor de koninklijke sanctie, het algemeen gevoelen te schetsen: *Eén kreet van verwondering, van ongenoegen en van afkeuring weergalmde in geheel het Nederlandsche leger* (de geprivilegeerde korpsen daar niet onder begrepen), zóó zelfs, dat verscheiden diergenen, die hunne oogen naauwelijks vertrouwden bij het vernemen hunner onverwachte bevordering, zich bij het gevoel van vreugde niet konden onthouden van een gevoel van diep leedwezen over het onregt, hetwelk zij, hoewel onwillekeurig, aan zulk een groot aantal achtingswaardige en even verdienstelijke kameraden aandeden.

Het ligt buiten mijn bestek en mijne bevoegdheid, die besluiten in hunnen geheelen omvang te beoordeelen, alle gevallen van wezenlijke of vermeende verongelijking aan te halen, en al blijkt het dan niet voldoende, waarom deze of gene verdienstelijke officier op zijde is gezet, ten einde plaats te maken voor een' ander die noch aan krachten en jaren noch aan verdiensten iets meer ten zijnen voordeele schijnt aan te wijzen te hebben, zoo moet men echter teveus erkennen dat de taak moeijelijk was, dat men het bij geene mogelijkheid in dusdanige omstandigheden allen naar den zin kon maken, en dus veronderstellen dat, hoe hard ook het lot van sommige op zijde gestelden zijn moge, de keuze der in activiteit aanblijvende officieren om goede redenen heeft plaats gehad. Ik neem echter eerbiedig de vrijheid de gronden wat nader te onderzoeken op welke *de buitengewone bevorderingen* vooral bij het wapen der infanterie plaats hadden, en daaruit klaarblijkelijk te doen zien, waarom die bevorderingen de regtmatige ontevredenheid bij de officieren der gewone afdeelingen of regementen in geene geringe mate hebben opgewekt.

Om daartoe te komen zal ik 1°. het noodwendig doel van buitengewone bevorderingen opgeven; 2°. aantoonen hoe moeijelijk het in 't algemeen is, dat doel in praktijk te brengen, de 3°. doen zien op welke partijdige en ondoelmatige wijze zulks thans heeft plaats gehad.

Wat kan, wat moet het doel van het hoofd des legers zijn bij het voorbehoud van het regt om het een derde gedeelte der bevorderingen bij voorkeur te doen plaats hebben? Geen ander dan om »aan jongere ijverige, »kundige officieren de gelegenheid te geven, om zonder »hunne ancienneteits-beurt af te wachten gelijke voor»regten als de oudsten van hunnen rang te doen genieten, »om zoodoende een' lofwaardigen ijver aan te kweeken, »en langs dien weg hoofd-officieren en generaals te be»komen nog in de kracht van hun leven en geschikt »om in tijden van oorlog aan de spitsen der regementen »brigaden, divisiën te ageren, alvorens het koudere bloed »en de gebreken des ouden dags de veerkracht der ziel »komen te verlammen."

Fraai klinkende woorden zonder twijfel, doch bij uitstek moeijelijk in toepassing te brengen, wanneer men niet naar gunst, maar met naauwgezette in achtneming der diensten en gelijke regten van allen te werk wil gaan; en zij, die onder de regering des vorigen konings, over den werktuigelijken gang van het avancement wel eens klaagden, zijn thans in de gelegenheid gesteld de veelvuldige moeijelijkheden van eenen anderen gang te leeren kennen en te gevoelen. Wel zijn de argumenten bekend, waarmede de voorstanders dier theorie voor den dag komen, (vooral wanneer zij, in hooge rangen geplaatst, geene *passe-droits* te vreezen hebben) namelijk de tijden der Fransche revolutie en van het keizerrijk; maar zij vergeten, dat tijden van revolutionnaire woelingen en groote legers geheel andere maatregelen onmisbaar maken, dan een staat van zaken, gegrond op orde, op regtvaardigheid, op eerbied voor verkregene regten. Zij vergeten dat een maatregel die een groot gedeelte van deszelfs hardheid en onbillijkheid voor een' gepasseerde verliest, doordien zij meestal het gevolg was van eene of andere uitstekende daad, en, omdat men soms van het zuidelijke gedeelte van Italië naar het noordelijke van Duitschland verplaatst werd, mogelijk nimmer weder met zijne oude kameraden in aanraking kwam; waarbij een officier die heden door een' ander gepasseerd was, morgen door een of ander toeval of uitstekende daad zijne revenge nemen, en welligt een' dubbel grooten sprong konde maken, waar, in één woord het avancement grootendeels afhing van het fortuin, een geheel anderen invloed op de gemoederen moest hebben dan diezelfde maatregel noodzakelijk hebben moet in een klein land en leger, waar een ieder zijne kameraden kent, zijne daden en verdiensten op een haar na kan waarderen en aanhoudend blootgesteld is om weder onder zijne voormalige jongere makkers te moeten dienen. Dit alles toont, dunkt mij, duidelijk genoeg aan, hoe hemelsbreed het onderscheid is tusschen een' maatregel, eenmaal naar willekeur toegepast in het revolutionnaire Frankrijk, zoo wel in de tijden der republiek als van het keizerrijk, en denzelfden maatregel in vollen vrede, in werking gebragt in een klein land bij een klein legertje, waar niemand de gelegenheid heeft gehad uitstekende talenten aan den dag te leggen.

Maar toegegeven dat de theorie uitvoerbaar is; dat het hoofd van het leger de handen vrij moet hebben om in buitengewone gevallen, zonder acht te slaan op ranglijst of ancienneteit, rangen uit te deelen, verdien-

stelijke officieren te bevorderen, zoo kan dit *in tijd van gevaar en oorlog* alleen zijn, ten gunste van korpsen die in bloedige gevechten veel officieren verloren hebben, door onmiddellijk uit hun voorhanden kader de opengevallen plaatsen aan te vullen, al springt daarbij de jongste officier van eenen rang al zijne onderen over het hoofd; of wel ten gunste van zoodanige officieren, welke een bijzonder veldheerstalent, beradenheid, dapperheid, enz. aan den dag leggen. Laat zoodanig jong officier in dat geval twee rangen in eene maand avanceren, de uitstekende mannen die zich op die wijze zullen voordoen, zullen door hunne oude kameraden toegejuicht worden, men zal jonge chefs genoeg bekomen, allen zullen zich beijveren hun voorbeeld te volgen, en voorzeker zal zoodanig bevorderingsreglement op het slagveld een weldadig leven in al de aderen van het militaire ligchaam verspreiden.

Wil men *in tijd van vrede* voor het leger iets buitengewoons doen, zoo is het nog niet bewezen, dat examens op eene openbare, billijke, vertrouwen inboezemende wijze ingesteld en loyaal afgenomen, aan jonge talentvolle officieren en in verband met hunne geschiktheid voor praktische dienst geene voldoende gelegenheid zouden aanbieden om blijken van uitstekenden aanleg te geven, en zich een *bijzonder* avancement waardig te toonen. En spreekt het dan niet van zelf dat in dat geval, zonder aanzien van uniform, onpartijdigheid en regtvaardigheid tot grondslag moeten genomen worden?

Op welke wijze nu zijn de buitengewone avancementen in het wapen der infanterie uitgedeeld geworden? twee derde gedeelte van het avancement heeft men gegeven aan de ranglijst volgens de anciënneteit; het een derde bij voorkeur, op ééne enkele uitzondering na, aan de officieren der keurkorpsen, jagers en grenadiers. In plaats van verdiensten en talent heeft men gemakkelijker geoordeeld de uniform tot grondslag te nemen, en zoo doende een aantal brave oude luitenants doen passeren door jongere, die niets bijzonders kunnen opgeven, dan dat zij tot een keurkorps behoorden. Het zij verre van mij te beweren, dat er zich onder de buitengewoon bevorderde officieren niet verscheidene uitmuntende bevinden, die allezins hunne bevordering waardig zijn, maar ik vraag het, is het niet ongerijmd te onderstellen, dat juist alle verdienstelijke mannen zich bij de keurkorpsen bevinden?

Is het geene beleediging voor het Nederlandsche leger te onderstellen, dat men, bij voorbeeld, om een aantal buitengewone bevorderingen tot kapiteins te maken, tot n°. 120 à 130 van de ranglijst heeft moeten opklimmen? Is dit zoo, heeft men dan geene onregtvaardigheid aangedaan aan zoo vele verdienstelijke officieren, die zich onder dat getal bij de gewone regementen bevinden, door hun de officieren der keurkorpsen voor te trekken, waarvan er sommige gedurende verscheidene jaren een aangenaam leven in de residentie hebben gehad, terwijl hunne gepasseerde kameraden dikwijls met ellendige kantonnementen, garnizoenen en veelvuldige verplaatsingen te doen hadden. De gebreken die men aan het avancement bij anciënneteit toeschrijft, heeft men zoo doende behouden, en daarbij heeft men nu gevoegd de onbillijkheid van het avancement bij voorkeur, willekeur of gunst, zoodat een verdienstelijk officier bij een gewoon regement thans niet alleen boven zich geplaatst ziet zijne onderen op de ranglijst, maar nog bovendien de jongeren der keurkorpsen.

Heeft men zoo doende wezenlijk gemeend den ijver der jongere officieren aan te sporen, dan zal men zich hierin noodwendig te leur gesteld vinden. De laatste wijze van buitengewoon avancement eenmaal voor goed aangenomen zijnde en gevolgd wordende, zal de geheele ambitie der officieren daarin bestaan, hetzij door voorspraak, protectie, of op welke wijze dan ook, bij een der keurkorpsen geplaatst te worden. Eenmaal daar zijnde, behoeft hij zich om niets meer te bekreunen, en kan het hem niet ontgaan, ten minste een derde voor zijn tijd bevorderd te worden.

En heeft men dan thans jonge officieren bekomen, eenmaal geschikt om in de kracht hunner jaren aan de spitsen der regementen, brigaden en divisiën geplaatst te worden? Ach neen! de meesten der thans buitengewoon bevorderden zijn om en bij de 40 jaren; alvorens zij, in tijd van vrede vooral, hoofd-officieren kunnen zijn, zijn zij bij de 50 jaren en dus volgens de thans heerschende ideën te oud om met jeugdig vuur te ageren. Men zal dus alweder een jonger geslacht boven die alsdan afgeleefde officieren moeten plaatsen en waar moet het dan eindelijk met zoodanig stoom-avancement heen? Intusschen is een aantal oude officieren gemankeerd, gepasseerd en heerscht er ten gevolge van dien een geest van ongenoegen onder krijgslieden die de komst tot den troon van hunne geliefden veldheer met algemeene toejuichingen hadden begroet.

Het is volgens de wet van billijkheid en regtvaardigheid niet genoeg te zeggen: »de koning heeft het regt, »het een derde der bevorderingen te geven aan wien, en »aan welk korps hij wil; dien het niet bevalt, kan »zich terugtrekken, enz." Het gouvernement weet zeer wel, dat de eenmaal gekozen militaire loopbaan alle andere vooruitzigten afsnijdt, dat de eenmaal tot zekere jaren gekomen officier, om zoo te zeggen, tot niets anders te gebruiken is, dan tot het voeren van den degen. Eene menigte brave officieren dus onregt aan te doen, omdat men het regt van den sterksten uitoefent, omdat zij het wel geduldig *moeten* verdragen, omdat men het voor het oogenblik ongestraft doen kan, ik verklaar het ronduit, komt mij, en vele onpartijdigen met mij, voor, noch met de billijkheid, noch met de gelijkheid van allen, noch met het welbegrepen belang van den dienst te strooken, en ik eindig dit geschrijf met den wensch, dat men van den ingeslagen weg terugkeere, het ongelijk zoo veel mogelijk herstelle en dat de koning en het vaderland, in mogelijke tijden van gevaar, geene wrange vruchten van de bovenvermelde handelwijze plukken mogen.

Ik verklaar ten slotte personeel in geenen deele verongelijkt te zijn geworden; ik behoor niet anders tot het leger dan door herinneringen, maar ik heb gemeend met bovenstaande regelen geene ondienst te doen aan zoo menig oud kameraad, die uit den aard der zaak in de onmogelijkheid is zich regtstreeks te beklagen. Ik heb mijne bedenkingen opgegeven, zoo ik meen, met bedaardheid en zonder eenige personaliteit hoegenaamd. Heb ik ongelijk, men repliceere op denzelfden toon; heb ik gelijk, zoo zal ik voor mijne genomene moeite die voldoening genieten, van opmerkzaam te hebben gemaakt op gedaan onregt, van gewaarschuwd te hebben voor een geest van misnoegen, welke in het vervolg van tijd ernstige gevolgen zoude kunnen na zich slepen.

Een oud officier van het leger.

Correspondentie.

Het stuk *De organisatie van het leger* wordt niet geplaatst, als zijnde naamloos toegezonden.

Het artikel *De kleine dieven hangt men, de groote laat men loopen*, is ter zijde gelegd, wegens de onvoorwaardelijk gevraagde geheimhouding. Dat wij, als het daadzaken betreft, den naam des schrijvers willen kennen, geschiedt geenszins uit nieuwsgierigheid, maar om hem te kunnen noemen zoo bij ons valsche berigten geeft. Overigens is het onnoodig op *discretie* aan te dringen; men weet zeer goed dat men dienaangaande bij de *Arnhemsche Courant* veilig is.

Advertentiën.

Op den Huize *den Keijenberg onder Renkum*, overleed den 11den April 1841, de Hoog Wel Geboren Heer *CAROLUS AUGUSTUS SIRTEMA van GROVESTINS*, in den ouderdom van ruim 60 jaren.

AANBESTEDING.

DE DIJKSTOEL van *Overbetuwe* is voornemens, onder nadere approbatie, op Zaturdag den 24sten April 1841, des voormiddags ten elf ure, in het *Ambtshuis* te *Elst*, in het openbaar aan den minstaannemende aan te besteden:

Het aanzienlijk verhoogen en verzwaren van een vak Dijks onder Heteren, *ter lengte van ongeveer* 1713 Ellen.

De Voorwaarden en het Bestek zullen vier dagen vóór de besteding bij den Kastelein *JANSSEN*, in het *Zwaantje* te *Elden*, bij den Kastelein *B. SLOTHOUWER* te *Heteren*, en ten kantore van den Secretaris van *Overbetuwe* te *Nijmegen*, ter inzage der belanghebbenden liggen; zullende twee dagen vóór de aanbesteding de noodige aanwijzingen door den Dijkmeester van *Overbetuwe* in loco gedaan worden.

ZEG HET VOORT.

Aanbesteding.

KERKVOOGDEN der HERVORMDE GEMEENTE te *Heerde* maken bij deze bekend, dat zij voornemens zijn, om op Vrijdag den 7den Mei 1841, des voormiddags ten elf ure, ten huize van *JAN DOCTER*, te *Heerde*, publiek aan den minst inschrijvende of eerstmijnende AAN TE BESTEDEN:

Eene aanzienlijke VERBOUWING *en* REPARATIE *van het* KERKGEBOUW *met de* LEVERANTIE *der benoodigde* MATERIALEN.

Teekeningen, bestek en voorwaarden enz. zullen, van af Maandag den 19den April 1841, ter visie liggen bij *JAN DOCTER* te *Heerde*, en afschrift van het bestek ter lezing voorhanden zijn te *Kampen* bij *PORTHEINE* in den *Keulschen Dom*; te *Zwolle* bij *SCHEUER* voor de Kamperpoort; te *Deventer* bij *TEN HAVE*; te *Elburg* bij *van TRIEST*; te *Harderwijk* bij *de Erven LOGE GELDERMAN*; te *Nijkerk* bij *GREVEGOED*; te *Amersfoort* bij *van den BROEK*, in *de Zwaan*, en te *Apeldoorn* bij *van den BROEK*, in *den Moriaan*.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij den Heer *J. VERHOEVE*, Stads-Architect te *Harderwijk*, en bij Heeren Kerkvoogden te *Heerde*. — Gedurende *drie* dagen voor de Aanbesteding zal tot de aanwijzing *in loco* worden geaccord.

AANBESTEDING.

† † † KERKVOOGDEN en NOTABELEN der HERVORMDE GEMEENTE te *Westervoort* zullen, onder nadere goedkeuring, op Woensdag den 21sten April 1841, des voormiddags ten 10 ure, in de Herberg *de Roos* aldaar, openbaar AANBESTEDEN:

Het BOUWEN *eener nieuwe* KOSTERS- *en* ONDERWIJZERS-WONING *met de* LEVERING *der benoodigde* MATERIALEN. —

Bestek en voorwaarden met het plan liggen ter inzage op de Secretarie van het Gemeente-Bestuur te *Westervoort*, alwaar men tevens de vereischte aanwijzingen kan bekomen.

De Notaris Mr. *J. NIJHOFF* te *Arnhem*, zal, namens zijne Principalen, op den 12den en 26sten Mei aanstaande des middags om 5 uur, in de *Koude Herberg* te *Oosterbeek*, bij *Arnhem*, veilen en *zonder beraad* verkoopen:

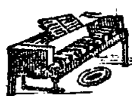
Een onlangs nieuw verbouwd, hecht en sterk HEERENHUIS en ERVE, voorzien beneden van 2 en boven van 1 geplafonneerde KAMERS, DIENSTBODEN-KAMERTJE, ZOLDER, BERGPLAATS, KEUKEN en KELDER, met ACHTERHUIS, gemakkelijk tot Stal en Remise in te rigten, of tot vergrooting der hoofdwoning te dienen, met annex TUINTJE, — alleraangenaamst gelegen te *Oosterbeek*, tusschen de Erven van *TH. BARTELS* en *J. KLAASSEN*, op ¾ uur afstands van *Arnhem*, Kadaster Sectie D. N°. 568, 571 en 572, groot te zamen 5 Roeden en 91 Ellen. Te aanvaarden dadelijk na den toeslag. Nadere informatiën bij genoemden Notaris.

† † † Tusschen den Heer *WILLEM TRAPPEN* en Vrouwe *MARIA de NEVE*, geboren *LORENTZ*, de laatste met autorisatie van haren Echtgenoot, den Heer *ADRIAAN de NEVE*, beide Contractanten gedomicilieërd te *Arnhem*, is bij acte, gepasseerd voor den Notaris Mr. *J. NIJHOFF*, residerende te *Arnhem*, den 12den September 1840, opgerigt en gesloten een contract van VENNOOTSCHAP, onder anderen inhoudende: dat de Contractanten zich bepalen, tot het uitoefenen van den EXPEDITIE-HANDEL, onder de firma van *TRAPPEN & LORENTZ*; dat deze Vennootschap wordt gerekend eenen aanvang te hebben genomen met den 1sten September 1840, en is aangegaan voor eenen onbepaalden tijd, — en dat de weêrzijdsche Vennooten beiden het regt hebben van teekening der firma, en in het algemeen afzonderlijk kunnen uitoefenen de regten der Vennootschap; doch dat geene geldleeningen of eenige voor de Vennootschap onereuse verbindtenis, door den eenen der Vennooten, buiten den anderen, en zonder des anderen medeonderteekening, vermag te worden aangegaan, op straffe van nietigheid, ten aanzien van den zoodanigen der Vennooten, die zijne toestemming en handteekening niet heeft verleend.

Te Velp uit de Hand te KOOP *of te* HUUR,

Om te aanvaarden met 1°. Mei eerstkomende, en te bevragen in persoon of met vrachtvrije brieven, bij den Notaris VON ROSENTHAL, *of in het* Heeren-Logement *aldaar:*

Een aanzienlijk HEERENHUIS, voorzien van *acht*, meerendeels behangen, geplafonneerde en van stookplaatsen voorziene KAMERS, KEUKEN, KELDER, ZOLDERS, KOETSHUIS en uitgestrekte, met fijne Vruchtboomen beplante TUINEN; staande en gelegen aan den Straatweg op het vrolijkste gedeelte van het Dorp.

De Ondergeteekende maakt het geachte publiek bekend, dat hij te *Arnhem* is aangekomen met onderscheidene PIANO-FORTES, welke hij tot billijke prijzen verkoopt. Hij is gelogeerd bij *J. S. KAMPS* op de Markt, alwaar de Piano's te bezigtigen zijn. Hij zal slechts eenige dagen alhier vertoeven.

E. A. HENDRIKS,
van Amsterdam.

† † † Iemand, genegen en bekwaam, als 1ste HULPONDERWIJZER in eene welbezochte KOSTSCHOOL werkzaam te zijn, kan zich, met *franco*-brieven, onder Lett. C., en met opgave der bekwaamheden, aan de Uitgever van dit Blad wenden.

Zutphen en Arnhem.
De Tandmeester
LEHMAN JOSEPH SON,

zal tot den 26sten april in *Zutphen* bij den heer *BECK* en verder tot den 12den mei in *Arnhem* bij den heer *ROBERT*, te bestellen zijn.

Waterhoogte te Arnhem

Den 16 April 2 El 0 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 0 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.